

LOBGESANG UND GEBETH

ALS

IHRE MAJESTÄT DIE KAISERINN

MARIA LUDOVICA

DIE

HUNGARISCHE KRONE

ANGENOMMEN.

Von der israelitischen Nation in Hungarn mit grosser Feyerlichkeit  
in der Synagoge zu Prefsburg gebethet

am des Monats Elul im Jahre 5568

(von Erschaffung der Welt).

Nach christlicher Zeitrechnung am September 1808.

*Aus dem Hebräischen.*

WIEN,

gedruckt bey Anton Schmid, kais. königl. privil. Buchdrucker.

שִׁיר וְתַפְלָה

עַל

יום עשרת גברת הממלכות

מַרְיָא לֹוְדוֹוִיקָה

בעטרה שעמרו לה

נסיכי ארץ הונגרי וסגניה

לתת כתר מלכות בראשה

שרו והתפללו

קהלת עדת ישרון היושבים בארץ ההיא באסיפת ראשי העם נשיאי העדה

קריאי בועד הועד בעיר הממלכה פרעשבורג

ביום ד טו לחדש אלול תקס"ח.

חברו

יהודא ליב בן זאב.

וויין

גערדוקט ביא אנטאן שמיד ק' פריווילעגירטען בוכדרוקער.

**G**länzend ist der Tag, und feyerlich schön!  
 Der ein Reich beglückt, den Völker segnen.  
 Dich haben die Edeln Hungariens erkoren,  
 Am Ufer der majestätischen Donau,  
 In der Städte Königin, unsrer Mutter,  
 Der Krone der Frauen, zu huldigen.

Seit der grauen Vorzeit, seit Oesterreichs Thron  
 HABSBURGS Erbe ward, glänzt in der Geschichte  
 Hungariens Muth, Macht und Treue.  
 Einig im Sinn und Kraft errang die Nation,  
 Von der Herrscher Weisheit geleitet,  
 Durch Heldenthaten Bewunderung aller Zeiten.

Ma-

מזה יקר היום      הוד מלכות יעטנו  
 יום עטרת הוא      עם ושריו יכבדנו  
 בו התאספו שרי הנגרי      ורבי המדינות  
 אל פרשבורג אם הממלכה      שם נועדו  
 לנסיכת מלכה רבה      יום זה יעדו  
 להכתיר גברת הנשים      וזר הכנות:

הבת הנגרי!      אמה רבה ומפארה  
 עם אמון למלכם      עם נאור בגבורה  
 גוי איתן מעולם      מאז כבוד נחלו  
 ומרי גועי בית הכסבורג      על כסאם ישבו  
 אז הנדילו עוד עשות שם      עד למעלה רבו  
 חכם לב מלך ניר עם עז      רבות פעלו:

רב

לב שם מריא טרוניא רבת התפארת  
 לעד לא ישכח עד עולם למזכרת  
 וגם אחרי נאמפה הודה בנינה פורת  
 ארו בי יקנו גזעו לא ימות לשחת  
 נצר משרשיו ישוב יפרה מתחת  
 בשמש בא אל מקומו שואף זורת:

מריא לודוויקה היא תחמיה קמה  
 עמרת ירשת בית אבותה בראשה הושמה  
 להכלו בחר בה פרניץ מת לה שאת ויתר  
 ועמה עם גדול למלוה בם אותה קראו  
 כי תפארת יקר האם בנבדה מצאו  
 על בן הודה לה ישיבו שבת עם פתרו:

היציר לא ישנה ארח לא ימיר כח  
 מברוש לא יצמח קוץ ולא מארו חות  
 מנחש יצא צפע מכפיר תצא לביאה  
 פרניץ ולודוויקה מצור אחד תצבו  
 שרש מנהו יצאו כמהו להיות שבו  
 משם הוא לבב הנמה והיא לב טוב הביאה:

MARIA THERESIA! unsterbliche Fürstinn, Deine Huld  
 Lebt in deinen theuern, würdigen Enkeln noch,  
 Bist du gleich dem Irdischen längst entflohen.  
 Altert die Zeder, sie stirbt nicht aus;  
 Ein neuer Zweig schießt aus ihrem Stamme stolz hervor.  
 Die Sonne gehet unter; mit neuem Glanz erscheint sie wieder.

Wo einst du standest — noch ist die Spur nicht vertreten —  
 Stehet nun mit deinem Geiste und deiner Tugend geziert,  
 Und mit jeder königlichen Würde MARIA LUDOVICA.  
 Ihr ist das Reich, Zepter und Krone beschieden;  
 Ihr fiel das schöne Loos — guter Fürsten Ziel —:  
 Glück und Wohl der Völker zu erhöhen.

Ihr zur Rechten der erhabene Gemahl,  
 FRANZISCUS! unser Stolz und unsere Wonnel  
 Beyder Weisheit, beyder Güte fließt aus Einer Quelle.  
 Die Natur verlässt nie die betretene Bahne;  
 Die jungen Adler schwingen sich zu den Alten hoch empor;  
 Kühne Löwen gebärt eine Löwin nur, —

**D**es Geistes Stärke, Gerechtigkeit und Milde,  
Sind, zum Wohl der Staaten, hier im Bunde.  
Heil dem Volke! wenn von sanften Banden  
Der Lieb' und Treue umschlungen, es in Ruhe  
Seines Fleisses Früchte froh genießt.  
Es stützt mit vereinter Kraft der Gerechten Thron.

**F**est ist Oesterreichs Thron, gegründet für die Ewigkeit;  
IOSEPHUS Palatinus, im grossen Fürstenrathe  
Ueber Gesetz und Bürgerglück wachend;  
CAROLUS, das Schrecken der kühnsten tapfersten Feinde;  
Sind des hohen Hauses Säulen, unerschütterlich wie das Recht,  
Für das sie wachen, für das sie kämpfen.

**I**m Geiste des geliebten FERDINANDUS entwikeln sich schon  
Grosse Tugenden zum Heil künftiger Geschlechter:  
Und CAROLUS AMBROSIVS besiegt mit priesterlicher Sanftmuth,  
Irrsal und Aberglaube, — mächtige Feinde der Menschheit!  
Lenkt den Geist zur Wahrheit, zur Gottesfürcht;  
Gewinnt für Tugend und Frömmigkeit die Gemüther.

מה נאווה לגינת הון      אהבי צדק וישר  
מעו לעמם המה      תומכי כבוד ואשר  
אשרי ארץ      ישרים כאלה בה ימלכו  
עמה ישכן בטח      רפידתו הצלחה  
מעשי ידיו פרצו      ותבואתו ברכה  
ומה עו כפא      אותו נרבה וחסד יסמכו:

מה דמתה מרזיא      ארו גבה קומה רב עלים  
הגדיל נטע      הרחיב ענף הרבה שתלים  
בצל דליותמו      עמים רבים חוסים  
יוסף נציב מלך      וקרל שר צבא המלחמה  
יחדו יקרי שם      יחדו עושי מלאכה המה  
ואשר העם כטרת הפצם      ככל אשר עשים:

גם ציצי פרחיו הרבים      נטעי נעמנים  
פרדיננד יורש עצר      הפארת הבנים  
גם קרל אמברוזיוס      נשיא כהני עם ראש השמן  
עליו אם בנים האלה      נותני שם ושאר  
בתוך בתר מלכות      ובנה זר כהונה יפאר  
אוהבי עמם      יראי אל ועם עובריו נאמן:

זרע בָּרַךְ הֵם יַחֲדוּ      גַם אֲבוֹת גַם בָּנִים  
 בְּנֵשׂאֵי הַמְּשֵׁרָה      כַּאֲשֶׁר אֵלֶיהָ נִכְוָנִים  
 אֱלֹהֵי אֲשֶׁר דּוֹרִים      וְאֵלֶּה תִּקְוֹת דּוֹר אַחֲרָיו  
 נִשְׂאֵי הַבַּיִת הַזֶּה      יִשְׂרָאֵל הֵם כָּלֵמוֹ  
 שְׂבָלָם יַחֲדוּ תַמִּימִים      וְכֹל יוֹם אֵין בָּמוֹ  
 מַעֲשֵׂיהֶם עֲדֵיהֶם      וּמֵה לָּחֵם מִהַלֵּל גְּרוֹן:

יִשְׂרָאֵל לֵב רוֹזְנֵי הַגֵּנְרִי      יִשְׂרָאֵל לֵב הַמְּלַכְתֶּם  
 רַבָּה אֲמוֹנַתְכֶם לְבַיִת זֶה      כִּכְל עוֹ סַמְכַתֶּם  
 חוֹמוֹת בְּרָזֶל הֵייתֶם לוֹ      מִהַזִּיקִי מִכּוֹנֵנִי  
 יוֹם שָׁבָן צָר      בְּקִנְיַתוֹ עַל רַחֲבַת יָדָיו  
 יִלְמַשׁ עֵינָיו נִטְוָה יָדוֹ      יְרוֹפְפוּ עִמּוֹדָיו  
 מִתְנַיֶּכֶם עוֹ אֲזַרְתֶּם      וְהַבַּיִת שָׁב לְאֵיתָנוּ!

מִי לֹא יִשְׂמַח בַּיּוֹם!      פָּנָי מִי לֹא יִצְהַלְלוּ:  
 מִמְרָאָה נִרְאָה הוֹד זֶה      בְּרַעְדָה יִגִּילוּ  
 בְּרֵאוֹת מַלְכָּה יַפְעַת חַן      עַל כֶּסֶם אֲדָרֶת  
 מִיָּמִין וּשְׂמֹאל      רַבֵּי הָאָרֶץ וְנִכְפְּרִיהָ  
 שָׂמִים נֹדַר בְּרֵאשָׁה      וְשִׂרְבִיט בִּידֶיהָ  
 וְכִנְגָה בֵּין הַכִּכְבִּים      מִתּוֹכֶם מוֹהֲרֹת:

על

**U**nsere Krone hat der Edelsteine, der Demanten mehr:  
 Alle streben ihren hohen Ahnen an Heldenmuth,  
 Biedersinn und weiser Sitte gleich zu kommen.  
 Froh leben wir im Gefühle des Thrones Stärke;  
 Und tröstende Zuversicht begleitet uns im Tode:  
 Unsern Söhnen grossmüthige Väter zu hinterlassen.

**A**uch euer Ruhm, edle Fürsten Hungariens!  
 Bleibt unsterblich. Felsenfest ist eure Treue;  
 Mächtig euer Arm. Der Neid, die schnöde Sucht,  
 Haben es gewagt, Oesterreichs Grösse anzutasten;  
 Trozig war der Feind, gross die Gefahr:  
 Ihr erschieht: verschwunden waren Feind und Gefahr!

**Zu** euerm Lohne die feyerlich grosse Szene!  
 (Ein frohes Zittern durchbebt die Herzen Aller —)  
 Die Majestät, von Glanz umstrahlt,  
 Umgeben von den Erhabenen ihres Hauses, empfängt  
 Aus euern Händen das königliche Diadem:  
 Zum Zeichen des grossen Bundes, IHRER Huld, eurer Treue.

Wie

Wie der Mond unter den Sternen, schimmert  
 Schönheit von Pracht erhöht,  
 Hoheit mit Milde gepaart,  
 Ein Anblick für sterbliche Augen zu gross!  
 Himmlische Mächte selbst erstaunen  
 Ob dieser Erscheinung auf der Unterwelt.

Wer SIE erblickt, erliegt dem Gefühle  
 Der Bewunderung, der stillen Huldigung.  
 Endlich erwacht die staunende Menge;  
 Die ungestüme Freude ruft, ein Engelchor stimmt ein:  
 DIE KÖNIGINN LUDOVICA LEBE; BLÜHE IMMERDAR!  
 ES LEBE IHR ZUR SEITE, FRANZ DER ALLGELIEBTE!

Alles frohlockt, — nur die Tochter Jehudas seufzt:  
 „Wer gibt mir die Leyer!  
 Von der Trauerweide, am Flusse Babels \*) —  
 Wo ist Ethan, wo Assaph,  
 Von der heiligen Muse begeistert,  
 Mein Gefühl mit Würde zu besingen?“

Hät-

\*) Psalm. Cap. 137.

על תאר נפלא זה כל בו התאחדו  
 עשר כבוד ויקר בשרן ויפי נצמרו  
 לא עיני בשר לכה ראו בן תמחו:  
 כי אף צבאי מרומים ארץ פי ישקיפו  
 הפלא נפלא גם הם הוסף זוכיפו  
 לראת צלם דמותם בארץ בן ישתאו:

מלפיד גיל זה כל הלכות בערים  
 ובקול ענות שמחה כל איש קולו ירים  
 יחי המלכה לודויקה המלכי תצלחי  
 ברפת הילי ארץ הילי מרום ייטיבו  
 מול קוראי מטה קוראי מעל ישיבו  
 יחי המלכה פרנץ המלכה לעולם תחי:

גם ערת יעקב השתחנה מול הדום בסאכי  
 שבט ונגור אין לה ולא ארץ בה תמלכי  
 אף לבה בסאך בו מלכים באמת ישרו  
 את מלכת עם רב גם מלכתנו תחי  
 במנו בשאר עמך עבדיך נחי  
 וכאור שמש קני חסדה גם עלינו יזרו:

לבן

לְכֵן נָם דוּחַנוּ לְבִשְׁהָ גֵיל בְּיוֹם הָעֲמֻדָּה  
 עוֹ אַהֲבַת מוֹשְׁלֵינוּ כְּאִשׁ בְּנוֹ בּוֹעֵרֶת  
 לְשֵׁאת קוֹלוֹ בְּכִנּוֹת הַשִּׁיר כִּי אֵד נְהִינוּ  
 אֶד מִי יִשִּׁיר לָנוּ יוֹם נִכְבֵּד יוֹם לוֹ כְּבֵה  
 נְעִים וְמִירוֹת אֵין רוּחַ אֵל עָלֵינוּ נְחָה  
 וְשֵׁם עַל נְהִרוֹת בְּכָל פְּנוּרֵינוּ תְּלִינוּ:

אָפֶם אִם לְשִׁיר שִׁיר אֵין לְאֵל יָדְנוּ  
 הָרוֹם רוֹם לֹא נוֹכַל בְּתַחֲנֵה נְשָׂא כְּפִינוּ  
 בְּהַדְרַת בֵּית קֹדֶשׁ מְקוֹם רָנָה וְתַפְלָה  
 שֵׁם נְחָלָה פָּנֵי עֲלִיּוֹן שֵׁם נִקְרָא אֶת שְׁמוֹ  
 בְּעַד הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה בְּעַד שָׁרֵיו וְעַמּוֹ  
 לָהֶם נִתֵּן בְּרָכָה וְלְאֵל הַתּוֹרָה וְתַהֲלָה:

ואומרים במהלים קפיעל מזה, עב.

מוזיאין ס"ת ומזכרים

מי שברך וכו'

"Hätte ich ein Reich, eine Krone, — — —  
 Ein dankvolles Gemüth kann ich nur,  
 O mächtige Königin! zum Opfer bringen;  
 Ein Herz, das von heiliger Liebe überströmt;  
 Das in liebliche Gesänge sich nicht ergießen kann.  
 Denn ach! die Muse ist von mir gewichen. — „

Stille deinen Gram, o Tochter Jehudas!  
 Der Königin gnügt eine dankbare Zähre —:  
 Verlohrst du die Leyer, dem Tempel geheiligt;  
 So flehe für des Glückes Dauer, das wir besingen.  
 Stimme in das feyerliche Gebeth Aller,  
 Für den Ruhm des hohen Fürstenpaars;  
 Dafs unter IHM das Wohl der Staaten blühe!

## Segen.

Der mit seinem Heil die Könige begnadigt, und den Fürsten Herrschaft verleiht: sein Reich aber währet in aller Ewigkeit! der David, seinen Diener vom verderblichen Schwerte errettete; der durch das Meer einen Weg, und durch tobendes Gewässer einen Steig führt: der segne, verwahre, beschütze und erhebe immer höher den Glanz unsers Kaisers Franz und seiner Gemahlinn Ludovica, Kaiserinn und Hungariens Königin. O, König aller Könige! mit deiner unendlichen Liebe verlängere ihre Tage, behüte Sie vor Kummer, Ungemach und Unglück: lasse Völker sich zu Ihren Füßen schmiegen, Ihre Feinde aber ohnmächtig hinstürzen: und dass unsern Landesfürsten jede Unternehmung gelinge. König aller Könige! leite mit deiner Barmherzigkeit Ihr edles Herz, und das Herz Ihrer Fürsten und Räte, uns gnädig zu seyn, und deinem Volke wohlzuthun. In ihrer und unserer Tagen schenke Jehuda dein Heil, dass Israel in Sicherheit ruhe, bis einst in Zion der Erlöser erscheint. Amen.

## G e b e t h.

Erhabener, Allmächtiger Gott! des Weltalls Beherrscher! Mit unergründlicher Weisheit hast du alle Wesen erschaffen, ihnen Maass und Zahl und Gränze gesetzt, aus dem Chaos Formen gebildet, und geordnet, dem Lichte eine Bahne, und dem zahllosen Gestirne den Umkreis vorgezeichnet, den sie durchwandeln. Dem Weltmeere hast du Gesetze vorgeschrieben, und die Winde genau abgewogen. Du leitest alle Geschöpfe, mehr noch das Menschengeschlecht: dieß theilst du in Nationen ein, gibst jeder ein Oberhaupt, das du der Herrschaft würdig findest. Du wählst unter Myriaden Einen, den du mit Huld und Pracht schmückest, und ihm Kron und Zepter verleihest, um seinem Volke ein guter Hirt, ein weiser Vater zu seyn. So hast du auch uns heute mildiglich bedacht, uns die erhabenste Prinzessin Maria Ludovica zur Königin zu schenken. Deinem heiligen Rufe folgend, versammeln sich an diesem denkwürdigen Tage Hungariens mächtige Fürsten, würdig, Könige zu seyn, unserer allgeliebten Mutter zu huldigen, und ihr die Krone dieses schönen weitgestreckten

Rei-

## ב ר כ ה

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים מלכותו מלכות כל עולמים:  
הפוצה את דוד עבדו מהרב רעה: הנותן בים דרך ובמים עזים  
נתיבה הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את  
אדוננו הקיסר פראנץ ראשון וכל משפחתו הרמה והנשאה: מלך  
מלכי מלכים ברחמיו יהיה וישמרהו מכל צרה ויגון ונוק. ויצילהו וידבר  
עמם תחת רגליו ויפיל שונאיו לפניו ובכל אשר יפנה יצליח: מלך מלכי  
מלכים ברחמיו יתן בלבבו ובכלב כל יועציו ושריו רחמנות לעשות טובות  
עמנו ועם כל ישראל: ובימיו ובימינו תושע יהודה וישראל ישכון לכטח  
ובא לציון גואל אמן ובכן יהי רצון ונאמר אמן:

ואח"כ טוערים תתלם עזרת

עליון על כל שליט בכל היקום. אלה פוקד כל היצורים במשמר  
מערכת למו שמת: מדה מספר וקצב לכל בוננת: תשים  
סדרים לתהו ותפלם נתיבות אור וחשך: מעגל לצבאי מרומים התוית  
חק לים ומשקל לרוח: בן פקדת משלים על הבל ובניה עד גוי ועל  
אדם יחד: בהפרידה לאמים לגוי גוי מלכו שמה: מידה המשרה  
תחן איש מאלה הוד והדר מעטרגו. תנחילהו כסא כבוד עם שבט  
וגור: הוא ירעה בצאן משפחות ורבבות עם בתבונת בפיו ינחה:  
בן חנות היום הזה את גברתנו נברת הממלכות מריה לודויקה לתמליך  
אותה על ארץ הונגרי ארץ רבתי עם. ארץ שרים רונינים הרים וסגנים  
וגריבי עמים רבים: וברוחה יי המה נאספו היום לשום כתר המלוכה  
בראש מלכתם אשר יקרו: הקם נא אותה עד ממלכתה והכן את כסאה  
בחסד ואמת להרבנות המשורה והשלום עד אין קץ: ונגד הפארת  
חותם ימינה אדוננו הצדיק פרנץ הראשון קיסר ומלך: בסאו כשמש  
יכון ויבירת דור דורים: והאר פניה על אחיו אדוננו יוסף פלמינוס נציב  
מלך בארץ החיא. כי הוא בחברת יועציה ונסיכה יתרון ארץ בכל  
תמיד ידרשו: ועיניהם פקוחות על תהלוכות הצלחת המדינה ואשר  
העם



הָעַם לְנַחֲוֹת הַכֹּל לְמַחֲוֹת חַפְץ : וּבָרַךְ כָּל מְרֻבֵּית בֵּית הַכְּסָפוֹרָג וְכַצְנָרָה  
רְצוֹן הַעֲמָרְנוּ :

יְי אֵל גְּמוּלוֹת זָכַר נָא אֶת כָּל הַטּוֹב וְאֶת כָּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר גָּמְלוּ עָלֵינוּ  
נְסִיבֵי הָאָרֶץ הַזֶּה חֹרֵיָה וְסַגִּינָה כָּל יְמֵי מְגוּרֵינוּ בְּאֶרֶץ : וְאִם  
גְּרִים אָנַחְנוּ עִמָּהֶם כְּתוֹשָׁבִים נָתַנוּ אוֹתָנוּ לְבָנוֹת בָּתִּים לְשֶׁבֶת וּלְהֶאֱחֹז  
בְּאֶרֶץ פְּנַחֲלֵת שְׂדֵה וּבָרֶם + וּמִכָּל הַטּוֹב אֲשֶׁר הֵיטִיבֵנו  
לָנוּ : מַחֲסֵה הָיוּ לָנוּ תְּמִיד מִכָּל צָר וּמִצּוֹק : וּבְכָל הַתְּלָאוֹת אֲשֶׁר מִצְאוּ  
אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּאֶרְצוֹת הַרְחֻקוֹת אָנַחְנוּ כֹּה בְּצַל כְּנַפְיָהֶם בְּטַח יִשְׁבְּנוּ :  
עַל כֵּן הִשָּׁב לָהֶם " אֶת הַגְּמוּלָה הַזֹּאת : קָרַנְס תְּרִים בְּכָבוֹד וּמִטְרָה  
עִם יָפוֹן לְנִצָּח : קְמִיָּהֶם תִּכְרִיעַ וְלֹא יִפְרִיעוּ פָּנֵי עוֹלָה שְׁלוֹת אֶרֶץ :  
הוֹאֵל וּבָרַךְ אֶת מַעֲשֵׂי יְדֵי הָעַם הַזֶּה וְאִישׁ אִישׁ פָּרִי עֲמָלוֹ יִשָּׂא וְיֵאֱכַל  
בְּרֵנָה : כִּי הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ מְבֻרָכָה הִיא . אֶרֶץ דָּגָן וְתִירֵשׁ אֶרֶץ  
לֹא תַחֲסֹר כֹּל בָּהּ כִּי אִם בְּרֻכְתָּהּ אֱלֹהֵי מַמְעַל : אִם לֹא יִמְנְעוּ הַשָּׁמַיִם  
רְבִיבִים וְקֶטֶב יִשׁוּד לֹא יַעֲבֹר לֹא תִחַדֵּל הָאָרֶץ תַּת כַּחַה + וְהָעַם עַל  
לֵב דָּגָן וְתִירֵשׁ יִתְגַּדְּרוּ וְאֶסְמִיָּהֶם מְלֵאוּ שְׂבַע : הוֹשִׁיעָה " אֶת הָעַם  
הָעַם הַזֶּה וּבָרַךְ אֶת נַחֲלָתָם וְרַעַם וְנִשְׂאָם עַד עוֹלָם : וַיְהִי חֶסֶד " גַּם  
עָלֵינוּ כְּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ וְתִגְנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֵי מַלְכֵי  
הָאָרֶץ יוֹעֲצֵיהֶם וְשָׂרֵיהֶם + וַיִּשְׁבְּנוּ בְּטַח בְּקֶרְפֶּם כִּימֵי עוֹלָם וְכַשְׁנֵים  
קְדֻמוֹנוֹת : בְּרוּךְ שֵׁם " הַמְרוֹמֵם עַל כָּל בְּרָכָה וְתִהְיֶה וּבְרוּךְ שֵׁם  
כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן וְאָמֵן הַלְלוּיָהּ :

Reiches aufzusetzen. O Ewiger! lasse Ihre Regierung immerfort blühen, Ihren Thron in ungetrübtem Frieden an Glanz zunehmen, Ihren Ruhm, und den Ruhm Ihres erhabenen Gemahls, unsers Landesvaters Francisus I. Kaisers und Königs, immer steigen, und der Sonne gleich ewig währen. Umstrahle mit deiner Gnade Seinen grossmüthigen väterlich gesinnten Bruder Palatinus und Herrn, der im weisen Fürstenrathe des Landes Wohl gründet und fördert, und schenke dem Hause Habsburg dein göttliches Wohlwollen für und für. Amen.

Allvergeltender Gott! gedenke den Fürsten und Edlen dieses Reichs, die grossen Wohlthaten, welche sie deinem Volke, so lange es sich in diesem Lande aufhält, angedeihen lassen. Sind wir gleich Fremdlinge, so gehen sie doch mit uns, wie mit Eingebornen um, theilen uns das Gute mit, was du ihnen angedeihen lässtest, schützen uns vor Unbilden, Beleidigungen und Kränkungen, und im Schatten ihrer Fittigen, geniessen wir mit andern Unterthanen, gleiche Sicherheit und friedliche Ruhe.

O Ewiger! vergilt ihnen das Gute, das sie uns erweisen; lafs ihren Glanz sich immer mehr verherrlichen, ihre Macht an Grösse wachsen, und ihre Widersacher, die den Landfrieden zu stöhren drohen, zu Schanden werden. Lafs alle ihre Unternehmungen gelingen, und gedeihliche Früchte tragen. Diesem Lande, das du, o Allgütiger! vor so vielen andern reichlich beschenkt hast, verleihe ferner deinen väterlichen Segen und Ueberflufs an Allem, was seine Einwohner bedürfen, und verwahre es vor Mißwachs, Mangel und Seuchen. Gib diesem Volke dein Heil, Segen seinem Erbe, leite und erhebe es für und für. Auch über uns lafs deine Gnade walten, wie wir auf dich vertrauen, auf dafs wir ferner wie seit undenklichen Zeiten, in den Augen der Regenten, Fürsten und Rätthe, Gunst und Wohlwollen finden mögen. Amen.